

NO HI HA DINERS PER A LA FAM NI PER ALS POBLES, PERÒ SÍ PER ALS BANCs

NECESSITEM UNA ALTRA ECONOMIA, UN SISTEMA NO AL SERVEI DEL CAPITAL, SINÓ DEL BON VIURE DE LA HUMANITAT

MANFRED MAX-NEEF

Valparaíso, Xile

En el mateix moment en què la FAO, l'organització de l'ONU per a l'agricultura i l'alimentació, informava l'octubre de l'any passat, que la fam està afectant a 1.000 milions de persones i estimava en 30.000 milions de dòlars anuals l'ajuda necessària per salvar totes aquestes vides, l'acció concertada de 6 bancs centrals (EUA, UE, Japó, Canadà, Anglaterra i Suïssa) injectava 180.000 milions als mercats financers per salvar bancs privats. Si amb això no n'hi hagués prou el Senat dels EUA aprova que s'hi afegixin 700.000 milions. Dues setmanes més tard s'aproven 850.000 milions més, i així continua i continua fins arribar a setembre d'enguany, en què l'estimació conservadora del paquet de rescat assoleix els 17 trilions (milions de milions) de dòlars.

Davant d'una situació com aquesta hi ha dues alternatives: ser demagògics o ser realistes. Si sostinc per exemple, invocant la llei de l'oferta i la demanda, que al món hi ha molta més demanda de pa que no pas d'operacions de cirurgia estètica, i molta més demanda d'acabar amb la malària que no pas de vestits d'alta costura, o si suggereixo per exemple un referèndum que preguntí als ciutadans si prefereixen destinar les reserves monetàries per salvar vides o per salvar bancs... si plantejo tot això se m'acusarà sens dubte de ser demagògic.

Si, ben al contrari, accepto que és més urgent, més necessari, més convenient i més profitós per

tothom impedir l'ensorrament d'una asseguradora o d'una institució bancària, que alimentar milions de nens, socórrer les víctimes d'un huracà o curar el dengue, en aquest cas se'm dirà que sóc realista.

Aquest és el món en què estem, un món acostumat a que mai n'hi ha per als que no tenen res, i sempre n'hi ha per als que ho tenen tot.

No hi ha prou recursos per superar la pobresa, però sobren els recursos per satisfer necessitats superficials.

Què passa si divideix aquests 17 trilions de dòlars pels 30.000 milions anuals que la FAO creu necessaris per superar la fam al món? Si feu aquesta senzilla divisió, el resultat que obtindreu serà... 600 anys d'un món sense fam!...

On eren aquests diners? Qui els tenia? Sempre ens havien dit que no n'hi havia prou per resoldre la pobresa del món... I de cop i volta, gairebé de la nit al dia, hi ha diners disponibles... més de mig mil·lenni sense fam i sense pobresa!...

Crec que difícilment pot concebre's una realitat més obscena que aquesta, més repugnant. Fins i tot jo, que he sigut revolucionari, rebel... mai vaig imaginar que es pogués arribar a aquestes magnituds tan descomunals.

Això evidentment és la decepció més profunda que hom pot tenir amb els que dirigeixen el món en què vivim. Em repugna.

PER A UN TRACTAMENT PEDAGÒGIC D'AQUEST TEXT

El text és de Manfred Max-Neef, de la seva classe magistral "El mundo en rumbo de colisión" (cf. Youtube; cf. també Google: "Manfred Max-Neef", amb molts altres materials). El fet capital és que sempre se'ns deia que malgrat que volguéssim, no era possible resoldre el problema de la fam al món. Però quan van fer falta diners per "salvar" els bancs, que suposadament eren d'interès públic tot i ser entitats de lucre privades, s'hi van posar tots els diners que van caldre, i moltíssims més, i es continua fent. El sistema actual reconeix el capital i els bancs com d'interès públic i social, i considera mals lamentables però inevitables la mort dels

pobres, els "ajustaments" draconians a la societat, la fam del tercer món, i la desocupació, la misèria i la mort de les víctimes dels ajustaments i retallades que calguin per "sanejar els comptes macroeconòmics".

Per a la reunió de grup:

Veieu el text complet de Max-Neef, i altres de l'autor (n'hi ha molts a la xarxa, cf. Google).

-Quins són els objectius, els interessos d'aquest sistema econòmic mundial actual?

-És un sistema pensat per al bé de la Humanitat?

-No és la pròpia consciència de la Humanitat el problema més gran? Què podem/hem de fer?